

Den store, hvide Flok vi se

(Salmer og Aandelige Sange, no.4)

H.A. Brorson

Carl Nielsen (FS83/4)

S. Den sto - re, hvi - de Flok vi se, som tu - sind Bjær - ge fuld af Sne, med
er den Hel - te - ska - re, som af hin, den sto - re, Træng - sel kom og

A. Den sto - re, hvi - de Flok vi se, som tu - sind Bjær - ge fuld af Sne, med
er den Hel - te - ska - re, som af hin, den sto - re, Træng - sel kom og

T. Den sto - re, hvi - de Flok vi se, som tu - sind Bjær - ge fuld af Sne, med
er den Hel - te - ska - re, som af hin, den sto - re, Træng - sel kom og

B. Den sto - re, hvi - de Flok vi se, som tu - sind Bjær - ge fuld af Sne, med
er den Hel - te - ska - re, som af hin, den sto - re, Træng - sel kom og

S. Skov om - kring af Pal - me - sving for Tro - nen. Hvo er de? Det
har sig toed i Lam - mets Blod til Him - lens Hel - lig -

A. Skov om - kring af Pal - me - sving for Tro - nen. Hvo er de? Det
har sig toed i Lam - mets Blod til Him - lens Hel - lig -

T. Skov om - kring af Pal - me - sving for Tro - nen. Hvo er de? Det
har sig toed i Lam - mets Blod til Him - lens Hel - lig -

B. Skov om - kring af Pal - me - sving for Tro - nen. Hvo er de? Det
har sig toed i Lam - mets Blod til Him - lens Hel - lig -

S. - dom, dér hol - der de nu Kir - ke - gang med u - op - hør - lig Ju - bel - klang i

A. - dom, dér hol - der de nu Kir - ke - gang med u - op - hør - lig Ju - bel - klang i

T. - dom, dér hol - der de nu Kir - ke - gang med u - op - hør - lig Ju - bel - klang i

B. - dom, dér hol - der de nu Kir - ke - gang med u - op - hør - lig Ju - bel - klang i

S. høj - e Kor, hvor Gud han bor blandt al - le Eng - les Sang.

A. høj - e Kor, hvor Gud han bor blandt al - le Eng - les Sang.

T. høj - e Kor, hvor Gud han bor blandt al - le Eng - les Sang.

B. høj - e Kor, hvor Gud han bor blandt al - le Eng - les Sang.

Den store, hvide Flok vi se,
 som tusind Bjærge fuld af Sne,
 med Skov omkring
 af Palmesving
 for Tronen. Hvo er de?
 Det er den Helteskare, som
 af hin, den store, Trængsel kom
 og har sig toed
 i Lammets Blod
 til Himlens Helligdom,
 dér holder de nu Kirkegang
 med uophørlig Jubelklang
 i høje Kor,
 hvor Gud han bor
 blandt alle Engles Sang.

Her gik de under stor Foragt!
 Men se dem nu i deres Pragt
 for Tronen staa
 med Kroner paa,
 i Himlens Præstedragt!
 Sandt er det, i saa mangen Nød
 tit Taarestrom paa Kinder flød;
 men Gud har dem,
 straks de kom hjem,
 aftørret paa sit Skød.
 Nu holder de, og har til bedst
 hos ham en evig Løvsalsfest;
 og Lammet selv,
 ved Livets Elv,
 er baade Vært og Gæst.

Til Lykke, Kæmpe-Samling, ja
 o, tusind Fold til Lykke da,
 at du var her
 saa tro især
 og slap saa vel herfra!
 Du har foragtet Verdens Trøst,
 saa lev nu evig vel og høst,
 hvad du har saa't
 med Suk og Graad,
 i tusind Englelyst!
 Ophøj din Røst, slaa Palme-Takt,
 og sjung af Himmelkraft og Magt:
 Pris være dig
 evindeligt,
 vor Gud og Lammet sagt!